

§§ 8—25, og dertil maa endnu lægges fra § 26: 11,1 Mill. Kr. I disse 11,1 Mill. Kr. er saa medregnet de $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Rente, som de 5 Mill. Kr. Statsbeviser, der udbetales i April, medfører. Dette tilsammen er 150,6 Mill. Kr., og trækkes derfra Indtægten, fremkommer et Underskud for disse Maaneder paa 53,6 Mill. Kr. Dertil maa endnu lægges de 15 Mill. Kr., vi udbetalte af Statskassen i April Maaned, saa at den halve Del af Finansaaret i Virkeligheden har krævet en Udgift af Statskassen, som er henimod 70 Mill. Kr. større end Indtægten, nøjagtigt 68,6 Mill. Kr. større.

Man vil deraf se, hvor nødvendigt det er, at der altid have en tilstrækkelig og forsvarlig Kassebeholdning. Man vil ogsaa forstaa, hvorfor det var fuldstændig nødvendigt i November i Fjor at optage et Statslaan paa 75 Mill. Kr. Thi uden et saadant Statslaan, hvortil sluttede sig den Indtægt, vi fik ved Merindkomstkatten, vilde vi ikke være kommet igennem det indeværende Finansaars 6 Maaneder. Det er den simple og ikke videnskabelige Finanspolitik, som jeg altsaa mener vi for Øjeblikket maa føre her i Landet, bestandig at have en saa stor Kassebeholdning, at man kan modstaa de bestandig fornyede og bestandig større Krav til Ernæringens og til de almindelige Eksistensmidlers Betryggelse for vort Samfund i denne Nødtid. Det ærede Medlem fra Æbeltoft sagde ogsaa, at det nogenlunde beroligende for Tiden var, at vi havde en forsvarlig Kassebeholdning. Det er altsaa den Finanspolitik, jeg har ført og har ment skulde føres, altid at have en Kassebeholdning, der kunde modstaa baade Øjeblikkets og den nærmeste Fremtids Fordringer.

Jeg vil saa om Kassebeholdningen og om, hvordan den i Øjeblikket er stillet, sige, at jeg har kun Oplysninger indtil 13. Oktober, senere ikke, altsaa fra Midten af denne Maaned, og naturligvis er ikke al den Indtægt, vi kan vente fra de overordentlige Skattelove, indkommet. Men den 13. Oktober var Kassebeholdningen 95,6 Mill. Kr. Deraf var ganske vist de 33,4 Mill. Kr. anbragt i Varer, altsaa ikke likvide for Finansministeriet, men som alle ærede Medlemmer ved, kan Finansministeriet til en hvilken som helst Tid med Rigsdagens Samtykke lade Nationalbanken overtage denne Vareforretning og skaffe disse Midler likvide. En anden Ting er, at naar man raader over en tilstrækkelig Kassebeholdning, besørger Staten selv denne meget betydelige Vareforretning, som det ikke

i og for sig er Finansministeriets, men nærmest Indenrigsministeriets Sag at føre. Altsaa, der var anbragt 33,4 Mill. Kr. i Varer, og der er saa tilbage 62,2 Mill. Kr. Men af disse maa man dog som ikke likvid Beholdning fradrage ikke mindre end 18,6 Mill. Kr., idet disse Penge for det første staa i Papirer, der dels ikke skal, dels ikke bør sælges, altsaa saadanne indkøbte amortisable Statsobligationer, som vi altid har, og dernæst er der altid staaende hos udenlandske Korrespondenter betydelige Summer, som har deres Anvendelse til Betaling af Statsgæld og lignende, saa at man ikke kan regne med dem, og som det overhovedet vilde være uhensigtsmæssigt ogsaa af Hensyn til Valutaforhold at føre hjem. Tilbage er i Øjeblikket eller var for godt en Uges Tid siden 43,6 Mill. Kr., og det er mit Haab og min Tro, at dette Beløb vil stige i den kommende Tid, men samtidig kan man ikke i Rigsdagen være blind for, at ogsaa Udgifterne paa en Række Punkter vil møde saa overordentlig stærke, at det er nødvendigt, at der er en saadan Kassebeholdning til Stede.

Jeg mødes altsaa med det ærede Medlem fra Æbeltoft i, at Udsigten er mørk og Fremtiden yderst truende, og at vi i Øjeblikket ikke har andet at falde tilbage paa end Haabet om, at Indtægterne dog ikke helt vil svigte, og at store Beløb vil indkomme ogsaa ad direkte Vej, hvor vi kan faa dem med Sikkerhed, f. Eks. ved den nu vedtagne Tillægsskat, og saa dette, at der efter al menneskelig Sandsynlighed vil være en stor Kassebeholdning til Stede. Om denne sætter os i Stand til at afbetale de 25 Mill. Kr. Statsbeviser, vi skal afbetale i Februar, tør jeg naturligvis ikke i Øjeblikket sige med Sikkerhed, men det er mit Haab, at vi kan blive af med denne løse Gæld.

Jeg har saa nogle faa Bemærkninger at gøre til enkelte Talere og da først til det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup), som berørte et Spørgsmaal, han tidligere har berørt her i Salen, og som vi løselig har forhandlet, et Spørgsmaal angaaende den Forening, hvis officielle Navn er „Foreningen til Opkøb og Udstykning af Landejendomme i Sjællands og Fyns Stifter“, men som vist mere populært kaldes „Udstykningsforeningen for Sjælland og Fyn“. Det ærede Medlem nævnedes først et Spørgsmaal, han havde fremdraget allerede i forrige Samling, hvorvidt de Stempelbegunstigelser, en saadan Udstykningsforening og denne Udstykningsfor-